

PANDORA (6) *sb f*

Oba a oraz o jasne (w tym w końcowym a 1 r. błędne znakowanie).

sg N Pandora (4). ◇ I Pandorą (1). ◇ L pandorze (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu w innym znaczeniu.

1. n-pers (4) :

a. mit. Pierwsza kobieta, która otworzyła beczkę pełną nieszczęść i wypuściła je na świat [Pandora (lat.) – Jedna niewiasta wszelakimi dary od bogów obdarzona z nieba na ziemię (jako poete wymyślają) zesłana, która między inszemi rzeczami febrę, suchoty i ine choroby z sobą przyniosła Mącz 275b] (1) : cze⁶⁰ pełne ieft I.M. Wędzidło z takimi dziwnymi odmianami y niezgodami rzeczy/ że y Protheufz y Pándorá nigdy w łobie takich odmian y vpominkow nie mieli *CzechEp* 186.

b. Inne postaci (mitologiczna i rzekomo biblijna) (3) : Był też ieden [...] ípráwiedliwy człowiek [...] imieniem Noách/ ze trzemi fyny/ Sem/ Iapet/ á Chám/ żony ich były Thytea wielka/ Pándora/ Noelá y Noeglá *BielKron* 5; Prometeufowi fynowie y cory Izis corá/ Pándorá corá *BielKron* 23, 5 *marg.*

2. Beczka pełna nieszczęść (dziś znana jako puszka Pandory) (2) :

W porównaniu (1): bom ná támtéy bieśiedzie rozwiódł fye z tą fwárliwą Ewányelią [= nauką ewangelików]: w którój/ iáko w iákiéy Pándorze/ zámknióne fą wżyfłki fafoły/ kłopoty/ miérziączki/ y duźné y ćielefné/ vpadki człowieczé *OrzQuin* B3v.

Przen: Pejoratywne określenie zboru ariańskiego przez katolików (1) : iáką śmiałością [ksiądz *Powodowski*] náfze wyznánie/ o fynu Bożym lżyć: czártowłkim/ y Pándorą pogańfką názywać śmie? *NiemObr* 94.